วารสารปราชญ์ประชาคม
ปีที่ 3 ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน 2568
Journal of Scholar Community
Vol.3 No.3 May- June 2025

การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิษณุโลก

บุรินทร์ พุทธกรณ์ [1*]
ธัญญาพร ก่องขันธ์ [2]

รับบทความ: 24 กุมภาพันธ์ 2568 แก้ไขบทความ: 21 เมษายน 2568 ตอบรับบทความ: 21 พฤษภาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก และ 2) ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนเอกชนในพื้นที่ดังกล่าว การวิจัยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือครูผู้ใช้หลักสูตรวิชาการงานอาชีพ จำนวน 278 คน จากประชากร 1,045 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายตามตารางของ Krejcie และ Morgan ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ซึ่งผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ประสบการณ์ด้านหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ปัญหาอยู่ในระดับน้อย และความต้องการอยู่ในระดับมาก สำหรับแนวทางการพัฒนา ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ใช้แนวคิด Active Learning ส่งเสริมทักษะอาชีพควบคู่กับการอนุรักษ์เอกลักษณ์ไทย และแนะนำให้พัฒนาครูด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลอย่างเป็นธรรม

คำสำคัญ: ปัญหาและความต้องการ การจัดการเรียนรู้ วิชาการงานอาชีพ โรงเรียนเอกชน

[1] นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
[*] อีเมล: burinputtakon@gmail.com
[2] อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

A Study of Situation, Problems and Needs in Management of Home Economics Subject under Office of The Private Education Commission Phitsanulok Province

Burin Phutthakorn [1*]
Thanyaporn Kongkhan [2]

Abstract

This study aimed to 1) examine the conditions, problems, and needs related to instructional management of the Career and Technology subject in private schools under the Office of the Private Education Commission in Phitsanulok Province, and 2) identify appropriate instructional approaches aligned with the contextual needs of these schools. The research employed a mixed-methods design. The quantitative phase involved a sample of 278 teachers responsible for implementing the Career and Technology curriculum, drawn from a population of 1,045 using simple random sampling based on Krejcie and Morgan's sample size determination table. Data were collected using a structured questionnaire and analyzed using percentage, mean, and standard deviation. The qualitative phase involved semi-structured interviews with seven experts purposively selected based on their experience in curriculum development or instructional management in private schools. Data were analyzed through content analysis.

The findings revealed that the overall instructional condition was at a high level, the overall level of problems was low and the level of needs was high. Based on expert recommendations, instructional development should incorporate Active Learning strategies to enhance occupational skills while preserving Thai cultural identity. Furthermore, teacher professional development should emphasize the use of technology in instructional practices and the implementation of fair and equitable assessment methods.

Keywords: Problems and Needs, Learning Management, Home Economics, Private Schools

[1] Master of Education Student, Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Pibulsongkram Rajabhat University
[*] Email: burinputtakon@gmail.com
[2] Lecturer, Curriculum and Instruction, Education Faculty, Pibulsongkram Rajabhat University

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การจัดการศึกษาจึงต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในกระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ มีพัฒนาการที่สมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย ปัญญา และสังคม รู้จักคิดวิเคราะห์ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความต้องการและความสนใจ มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบันทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา สังคมและวัฒนธรรม อีกทั้งปลูกฝังการรักที่จะเรียนรู้อันเป็นคุณสมบัติที่สำคัญในโลกยุคข้อมูลข่าวสารหรือสังคมแห่งการเรียนรู้ต่อไปในอนาคต ซึ่งการจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2557) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มุ่งหมายในการจัดการศึกษา ตามมาตรา 6 กล่าวไว้ว่า *“การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”* นอกจากนี้ ในมาตรา 27 กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวชุมชน สังคม และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 54 ที่บัญญัติให้มีการดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนถึงการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมาตรา 258 จ (4) ที่ครอบคลุมทั้งการพัฒนาเด็กเล็กการสร้างโอกาสทางการศึกษาการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาครูประกอบกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 มาตรา 14 (2) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) ตามกรอบระยะเวลาและทิศทางการพัฒนาประเทศด้านการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566-2570 เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาเอกชนของสถานศึกษาเอกชนในระบบและนอกระบบ วางแนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อน

การจัดการศึกษาเอกชนให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ รวมถึงพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนให้ดียิ่งขึ้นและสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

ประเทศไทยเริ่มมีการจัดการศึกษาของเอกชนมาเป็นระยะเวลายาวนานก่อนการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนของรัฐ เริ่มตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. 2199-2231 ซึ่งเป็นการเผยแพร่ศาสนาควบคู่กับการให้การศึกษา เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การจัดการศึกษาเอกชนมีบทบาทสำคัญในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของภาครัฐในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนได้อย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม เกิดการแข่งขันและเปรียบเทียบ ทำให้ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาทั้งระบบดีขึ้น อีกทั้งช่วยภาครัฐประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของประเทศจำนวนมากอีกด้วย การให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน อย่างไรก็ดี การพัฒนาการศึกษาของประเทศ ต้องขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับกรอบทิศทางของการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงมีความจำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566-2570 ขึ้น เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาเอกชน วางแนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเอกชนให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนและสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ ประกอบกับใช้ทดแทนฉบับเดิมที่สิ้นสุดลงเมื่อปี 2565

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ประเมินคุณภาพและความเกี่ยวข้องของแหล่งข้อมูลวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และติดตามสภาพแวดล้อมนั้นจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน ศักยภาพ และบริบท สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชน และพยากรณ์ผลกระทบต่อองค์การแล้วจึงกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเพื่อให้สามารถรองรับความท้าทายจากสภาพแวดล้อมและบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติและแผนที่สำคัญและจำเป็นแต่ละระดับ ทั้งนี้ กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566-2570 ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและการยอมรับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยผ่านการประชุมระดมความคิดเห็น และรูปแบบออนไลน์ อันจะส่งผลให้การขับเคลื่อนตามพันธกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ ประสบผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ *“สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ภายใต้การกำกับ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชนที่มีความเท่าเทียมและเป็นธรรม”* และได้นำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในคราวการประชุมเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 แล้ว

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนสมบูรณ์และสมดุลอย่างแท้จริง โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพ ซึ่งจะต้องมีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำความรู้มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คุ้มค่าและมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัดและอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มการงานอาชีพ ประกอบด้วย สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว และสาระที่ 2 การอาชีพ ซึ่งวิชางานเกษตร เป็นส่วนหนึ่งของสาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเอกชนมีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะและความรู้ที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต อย่างไรก็ตาม โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก อาจประสบปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกันในการจัดการเรียนรู้วิชาดังกล่าว การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจึงมีความจำเป็นเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม บริบทของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยมีความหลากหลายในด้านประเภท ระดับการศึกษา ขนาดของโรงเรียน และที่มาของเงินทุนที่ใช้ในการจัดการศึกษา นอกจากนี้โรงเรียนเอกชนยังต้องเผชิญกับการแข่งขันสูง ทั้งระหว่างโรงเรียนเอกชนด้วยกันเอง และกับโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนนานาชาติ ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้โรงเรียนเอกชนต้องปรับตัวและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานในจังหวัดพิษณุโลก มีการขับเคลื่อนโครงการเพิ่มทักษะด้านอาชีพแก่นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษาภาคบังคับ โดยมุ่งเน้นการสร้างแรงงานที่มีฝีมือ สร้างอาชีพ สร้างรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิต โครงการดังกล่าวสะท้อนถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเอกชน เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต อย่างไรก็ตาม โรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิษณุโลกอาจประสบปัญหาในการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพ เช่น การขาดแคลนทรัพยากร การขาดความร่วมมือกับชุมชน และการขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียนเอกชนในบริบทนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและตลาดแรงงานในอนาคต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรหรือพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนเอกชนในสังกัด

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก ในการพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพระดับประเทศ และบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไม่ได้เน้นเพียงการถ่ายทอดความรู้จากครูสู่ผู้เรียนเท่านั้น แต่เน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมาย (meaningful learning) โดยผู้เรียนมีบทบาทเป็นศูนย์กลาง (learner-centered approach) แนวคิดสำคัญที่สนับสนุนแนวทางดังกล่าว ได้แก่ แนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่เน้นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการมีส่วนร่วม เช่น การเรียนรู้แบบ Active Learning และ Problem-Based Learning (PBL) ซึ่งเหมาะสมกับรายวิชาการงานอาชีพที่มุ่งพัฒนาทักษะการปฏิบัติ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม (Jonassen, 1999; Prince, 2004)

นอกจากนี้ แนวคิดของ Bloom’s Taxonomy ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการออกแบบการเรียนรู้ โดยเรียงลำดับกระบวนการคิดของผู้เรียนจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การประเมิน และการสร้างสรรค์ (Anderson & Krathwohl, 2001) ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในรายวิชาการงานอาชีพเพื่อวางแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์

การจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพ

สาระการเรียนรู้การงานอาชีพในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยเน้นทั้งด้านการดำรงชีวิตและครอบครัว และการอาชีพ ครูผู้สอนต้องออกแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน รวมถึงบริบทของชุมชนและตลาดแรงงาน

ในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพ การใช้สื่อดิจิทัลและแหล่งเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และช่วยพัฒนาทักษะการทำงานของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมปัจจุบัน

สภาพ ปัญหา และความต้องการในบริบทโรงเรียนเอกชน

โรงเรียนเอกชนในประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการแบ่งเบาภาระของภาครัฐ และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ระบบการศึกษาของรัฐยังเข้าไม่ถึงจุดแข็งของโรงเรียนเอกชน คือความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนรู้และการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย อย่างไรก็ตาม โรงเรียนเอกชนยังคงเผชิญกับข้อจำกัดหลายด้าน เช่น การขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง งบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ และข้อจำกัดในการบูรณาการเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่อย่างทั่วถึง

ในขณะเดียวกัน ความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชนยังคงสูง โดยเฉพาะด้านการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย การฝึกอบรมครู การส่งเสริมความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบเหล่านี้อย่างเป็นระบบ และนำผลที่ได้ไปใช้ในการวางแนวทางพัฒนาการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนเอกชน

บทบาทของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิษณุโลก

โรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิษณุโลกถือเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนระบบการศึกษา โดยเฉพาะในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่ ด้วยความยืดหยุ่นทางการบริหารจัดการและอิสระทางวิชาการ โรงเรียนเอกชนสามารถพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้เชื่อมโยงกับบริบทชุมชน เศรษฐกิจท้องถิ่น และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในรายวิชาการงานอาชีพ โรงเรียนเอกชนมีศักยภาพในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะอาชีพพื้นฐาน เช่น การทำอาหาร การจัดสวน การดูแลผู้สูงอายุ และงานฝีมือพื้นบ้าน ซึ่งเป็นทักษะที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานในระดับท้องถิ่น ทั้งยังส่งเสริมการพึ่งพาตนเองตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

การศึกษาวรรณกรรมและการวิจัยที่เกี่ยวข้องสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของบทบาทโรงเรียนเอกชนในฐานะหน่วยพัฒนาการศึกษาที่สามารถปรับเปลี่ยนแนวทางได้อย่างคล่องตัว และมีศักยภาพในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดกรอบแนวคิดของงานวิจัยนี้ให้สามารถวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และความต้องการได้อย่างลึกซึ้งและครอบคลุม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร ได้แก่ ครูผู้ใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น 1,045 คน จาก 20 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้ใช้หลักสูตรจำนวน 278 คน กำหนดขนาดโดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan (1970) และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเองจากการสังเคราะห์ขอบเขตของกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1) สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก 2) ปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก และ 3) ความต้องการการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.50. - 1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ กับผู้ทรงคุณวุฒิและครูโรงเรียนโรจนวิทย์มาลาเบี่ยงในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อมั่น 0.821

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงานด้านการศึกษา โดยใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย จากช่วงคะแนนความคิดเห็น ตรงกับระดับสภาพ ปัญหาและความต้องการ แต่ละหมวด โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

สามารถสรุปข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก ดังนี้

1. เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2

2. อายุ พบว่า ส่วนมากมีอายุระหว่าง 20-35 ปี จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมามีอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 ส่วนน้อยที่สุดมีอายุระหว่าง 46-60 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

3. ระดับการศึกษา ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 79.9 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และน้อยที่สุดมีการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

4. ประสบการณ์ด้านการสอน พบว่า ส่วนมากมีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 10 ปี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 รองลงมามีประสบการณ์ด้านการสอน 5-10 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 และน้อยที่สุดมีประสบการณ์ด้านการสอน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก รายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชน ฯ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับสภาพ	ลำดับ
1	ด้านการใช้หลักสูตร	4.18	0.92	มาก	3
2	ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้	4.22	0.93	น้อย	1
3	ด้านการวัดผลและการประเมินผล	4.21	0.92	มาก	2
รวม		**4.20**	**0.92**	**มาก**	**-**

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}$= 4.20) และ (S.D. = 0.92) โดยสภาพที่มีเรียงลำดับสภาพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{x}$= 4.22, S.D. = 0.93) ด้านการวัดผลและการประเมินผล ($\bar{x}$= 4.21, S.D. = 0.92) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการใช้หลักสูตร ($\bar{x}$= 4.18, S.D. = 0.92) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก

แนวทางเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเอกชนจังหวัดพิษณุโลก ผู้บริหารและครูเห็นความสำคัญของการมีแผนการเรียนรู้ที่ชัดเจน การพัฒนาทักษะครู การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการประเมินผลที่หลากหลาย เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ปัญหาที่สำคัญได้แก่ การขาดแคลนงบประมาณ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ และการขาดเครื่องมือที่เหมาะสมในการวัดและประเมินผล แนวทางแก้ไขที่สำคัญ ได้แก่ การจัดอบรมครูอย่างต่อเนื่อง การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบท และการใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ โดยรวมแล้ว การพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต

อภิปรายผล

1. การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก

1.1 สภาพปฏิบัติการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}$= 4.20) และ (S.D. = 0.92) ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนมีการวางแผนการเรียนการสอนที่ชัดเจน มีความสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Taba (1962) ซึ่งเน้นว่าการออกแบบหลักสูตรที่ดีจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้เป็นระบบและมีทิศทางชัดเจน การจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก มีแผนการปฏิบัติงานประจำปีตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและมีการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ใช้แนวคิดหลักสูตรอิงมาตรฐาน มีการจัดการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานเป็นเป้าหมายมีการวัดและประเมินผลที่สะท้อนมาตรฐานจึงส่งผลให้สภาพการปฏิบัติของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลกอยู่ในระดับมาก

1.2 ปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}$= 2.15) และ (S.D. = 1.35) อันสะท้อนว่าโรงเรียนมีการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดทำแผนการสอน การแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และมีระบบการนิเทศติดตาม รวมทั้งการดำเนินกิจกรรม PLC (Professional Learning Community) อย่างต่อเนื่อง แนวทางดังกล่าวส่งผลให้การพัฒนาครูเป็นไปอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ DuFour & Eaker (1998) ที่กล่าวว่า PLC ช่วยให้ครูร่วมมือกันในการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะวิชาชีพโดยมีเป้าหมายร่วมกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้งานวิจัยของ นิภาพรรณ ศรีสุวรรณ (2562) พบว่าการใช้ PLC ในโรงเรียนเอกชน ช่วยให้เกิดการพัฒนาครูทั้งด้านวิธีสอนและทักษะการประเมินอย่างเป็นระบบโรงเรียนมีแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพที่ชัดเจน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเหมาะสม มีการวิเคราะห์ปัญหาในการใช้หลักสูตรเพื่อปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น รวมถึงการนิเทศการสอนและการทำ PLC หรือ ชุมชนการเรียนรู้ของมืออาชีพ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้บุคคลในองค์กรหรือสถาบันการศึกษาได้พัฒนาความรู้และทักษะต่าง ๆ ผ่านการทำงานร่วมกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการตั้งเป้าหมายร่วมกัน การใช้ PLC ช่วยให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในด้านการสอนและการทำงาน โดยเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์และการประเมินผลเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในแต่ละขั้นตอน ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

1.3 ความต้องการการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.10) และ

(S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาในด้านนี้พบว่าครูผู้สอนมีการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีค่าเฉลี่ย คือ ($\bar{X}$= 4.29) และ (S.D. = 0.88) ทั้งนี้เนื่องจากครูให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีการใช้สื่อและวิธีการที่หลากหลายตามศักยภาพของผู้เรียน และครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการของ Piaget (1972) ที่ระบุว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้ลงมือทำ ได้ค้นพบด้วยตนเอง และมีครูเป็นผู้แนะนำเท่านั้น อีกทั้งยังตรงกับงานวิจัยของ พัชรี พึ่งบุญ ณ อยุธยา (2564) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีส่วนช่วยเพิ่มทักษะการคิด วิเคราะห์ และทักษะการแก้ปัญหาได้อย่างมีนัยสำคัญ การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ผ่านสื่อและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ซึ่งต่างจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั่วไปที่เน้นให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้จากการสอนของครูโดยตรง และยังเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผู้สอนในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ครูผู้สอนมีความต้องการด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์ผู้ในระดับมากกว่าข้ออื่น

2. การศึกษาแนวทางเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพที่มีประสิทธิภาพควรใช้แนวทาง Active Learning เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการปฏิบัติจริง การอบรมครูควรมุ่งเน้นทักษะการสอนและการใช้เทคโนโลยี พร้อมทั้งสนับสนุนการสร้างความร่วมมือและการประเมินผลที่ยืดหยุ่น เพื่อติดตามพัฒนาการและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ครูผู้สอนจะต้องมีการพัฒนาความรู้ในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สถานศึกษา และครูผู้สอนควรกำหนดและปฏิบัติตามนโยบายอย่างชัดเจน การกระตุ้นให้ครูมีความระหนักในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาการะบวนการเรียนรู้ตลอดจนมีการติดตามตรวจสอบ และนำผลไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สถานศึกษาควรมีกระประชุมชี้แจ้งครูเกี่ยวกับงานด้านการจัดการเรียนการสอนและการเขียนแผนการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ตามหลักสูตรแกนกลาง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาการงานอาชีพ โดยมีการเปรียบเทียบ เพศ อายุ และประสบการณ์ในกาสอนของครูผู้ใช้หลักสูตร

2. การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มสาระอื่น ๆ

3. การสำรวจความต้องการของผู้เรียน ควรมีการสอบถามความคิดเห็น ความพึงพอใจ และความต้องการของผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนและการประเมินผล เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

4. การศึกษาประเมินผลกระทบของการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ควรศึกษาเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ในวิชาการงานอาชีพ เช่น ความสามารถในการนำไปใช้ในอาชีพจริง หรือการพัฒนาทักษะชีวิต

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546*). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553).* โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560).* โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

นิภาพรรณ ศรีสุวรรณ. (2562). การใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูในโรงเรียนเอกชน. *วารสารการบริหารการศึกษา, 15*(1), 44–58.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น.* สุวีริยาสาส์น.

พัชรี พึ่งบุญ ณ อยุธยา. (2564). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. *วารสารครุศาสตร์, 22*(3), 112–125.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2557). *การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไทย.* สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). A Taxonomy for learning, teaching and assessing: a revision of bloom's taxonomy of educational objectives: complete edition. Longman.

DuFour, R., & Eaker, R. (1998). *Professional learning communities at work: Best practices for enhancing student achievement.* Solution Tree Press.

Jonassen, D. (1999). Designing constructivist learning environments. In C. Reigeluth, (Eds.), *Instructional design theories and models: A new paradigm of instructional theory* (pp. 215-239). University Park: Pennsylvania State University.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607–610.

Piaget, J. (1972). *The psychology of the child*. Basic Books.

Prince, M. (2004). Does active learning work? A review of the research. *Journal of Engineering Education,* 93, 223-231. http://dx.doi.org/10.1002/j.2168-9830.2004.tb00809.x

Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice.* Harcourt, Brace & World.